

ISSN 2411-1546
Doi.org/10.35619/ucpmk.vi40

**Міністерство освіти і науки України
Рівненський державний гуманітарний університет
Інститут культурології Національної академії мистецтв України
Ministry of Education and Science of Ukraine
Rivne State University of the Humanities
National Academy of Arts of Ukraine
Institute for cultural research (Institute of culturology)
National Academy of Arts of Ukraine**

**УКРАЇНСЬКА КУЛЬТУРА :
МИНУЛЕ, СУЧASНЕ, ШЛЯХИ РОЗВИТКУ
Науковий збірник**

**UKRAINIAN CULTURE :
THE PAST, MODERN, WAYS OF DEVELOPMENT
Scientific journals**

**Напрям : Мистецтвознавство
Branch : Art Criticism**

**За загальною редакцією В. Г. Виткалова
Editor-in-Chief V. Vytkalov**

**Засновано у 1995 році
Founded in 1995**

**Випуск 40
Issue 40**

**Рівне : РДГУ, 2022
Rivne : Rivne State University in the Humanities, 2022**

УДК 477.2.245

НАУКОВО-ДОСЛІДНА ДІЯЛЬНІСТЬ В УМОВАХ ВОЄННОГО ЧАСУ (АБО ЗАМІСТЬ ПЕРЕДМОВИ)

Виткалов Володимир Григорович – кандидат педагогічних наук, професор, завідувач кафедри івент-індустрії, культурології та музеєзнавства, Рівненський державний гуманітарний університет, м. Рівне
<https://orcid.org/0000-0003-0625-8822>
DOI: <https://doi.org/10.35619/ucpmk.vi40.516>
volodumur_vitkalov@ukr.net

Окреслено тематичний зміст наукового збірника «Українська культура: минуле, сучасне, шляхи розвитку» (Вип. 40 та Вип. 41), підготовленого в умовах воєнного часу. Акцентується увага на кожному його напрямі і виокремлюються найбільш характерні ознаки дослідження окремих авторів.

Ключові слова: науково-дослідна діяльність, мистецтвознавство, культурологія, військовий стан, культурно-мистецька практика.

Поданий на розгляд читача новий випуск наукового збірника підготовлений фактично в умовах війни, нав'язаної РФ Україні, а відтак має свою специфіку, суть якої полягає в тому, що переважна більшість наукових розвідок була надіслана до редколегії напередодні або вже під час війни, коли чимало дослідників знаходилася поза межами країни, чи в інших її регіонах у якості переміщених осіб, що внесло певний дискомфорт у репрезентацію наукового пошуку, його інформаційну базу та й психологічний стан людини. Однак цей випуск засвідчує, що наукова думка не припинялася навіть у найскладніший період і за її векторами виявлення помітні напрями наукового пошуку, бажання сучасних науковців продовжити його за будь-яких обставин, вірою в те, що ситуація, врешті-решт, нормалізується і українська спільнота продовжить свій рух до кращого майбуття, консолідуючи й інші народи.

У зв'язку зі значною нестабільністю ситуації, певними організаційно-технічними та фінансовими проблемами, у даному збірнику вміщено два його випуски (Вип. 40 – «мистецтвознавство» та Вип. 41 – «культурологія»), зберігши всі минулі ознаки кожного з них, включаючи й різні склади редакційних колегій для кожного його випуску.

Загальна структура наукового збірника також збережена і напрям «мистецтвознавство» має три розділи, в яких його авторами відтворено історичні, теоретичні аспекти розвитку вітчизняної культурно-мистецької практики. Наявний і невеличкий розділ повідомлень, рецензій та інформацій.

Напрям «культурологія» має чотири розділи, відповідно до тематичного їх змісту.

Традиційно на сторінках наших збірників демонструють власні творчі здобутки молоді дослідники іноземних спільнот, у даному разі – Китаю, що є аспірантами Національних музичних академій України (Львова та Києва) і за напрямами наукового пошуку, дослідницькими методиками яких помітно стійке їх бажання вмонтовувати національну музичну практику до українського культурного контексту, виявiti специфічні контенти функціонування китайського музичного (вокального) мистецтва в реаліях європейського культурного простору. Їх наукові розвідки (Чжу Лін, Кан Їнчжен та Лю Сяосі, Чжао Юе) складають й певний культурний зразок для вітчизняних дослідників, оскільки демонструють швидку адаптацію іноземних науковців під загальноєвропейські дослідницькі традиції.

Акцентуючи увагу на *мистецтвознавчу вимірі* наукового пошуку, зверну увагу на декілька його аспектів, найбільш помітних у цьому виданні: це традиційність проблематики, що чимало часу розробляється авторами, що помітно навіть за публікаціями у наших збірниках; продовження розробки питань культурно-мистецького життя в українських діаспорах різних культурних регіонів чи частин світу та відкриття нових аспектів у творчості відомих митців чи нового ракурсу у сприйнятті окремих їх мистецьких творів чи публіцистичних праць.

У матеріалах першого розділу (Вип. 40) основна увага дослідників концентрується на актуальних питаннях художньої спадщини представників української діаспори в різні історичні періоди (О. Білінська), зокрема йдеться про низку музично-критичних публікацій композитора і музикознавця О. Залеського на шпальтах періодичного видання «Свобода» (США, 1960-1970 рр.), якими авторка розширює інформаційні обрії художньої інтелігенції про культурний потенціал України, чи не найскладнішого в її історичному періоді часу.

Традиційними для науково-педагогічних працівників є й проблематика інокультурних впливів та дослідження культурно-мистецьких практик інших країн, адже подібна інформація також розширює потенціал вітчизняної культури, вносить свою специфіку в розуміння принципів функціонування цієї культурної практики, акцентує увагу на широкому вимірі традиційно- побутових сегментів життєдіяльності

місцевих етноспільнот, а відтак – дає можливість краще розуміти етноси, виходячи з алгоритму його культурних параметрів. У цьому зв’язку зверну увагу на розвідку Т. Філатової, предметом наукового інтересу якої є систематизація історіографічного знання про автентичний андський різновид гітароподібних зразків хордофонів місцевим населенням високогірних районів Болівії, Перу та інших країн південноамериканського континенту – чаранго. Актуалізація практики гри на чаранго, вдосконалення відомих та винахід нових конструкцій інструменту обумовлені, на думку авторки, явищами індіхенізму та загальносвітовою тенденцією міжкультурної взаємодії.

До цього тематичного ряду можна додати й розвідку Т. Павлюк, в колі професійних зацікавлень якої розробка проблем розвитку бальної хореографії в країнах Південної Америки кінця XVII – початку ХХ століття, дослідницький матеріал якої спрямовується на виявлення специфіки виконання відомих регіональних танців та наголошується на тому, що саме латиноамериканський етнорегіон у сучасному його вимірі став центром багатьох композицій екстра-класу, а відтак мультикультурне його середовище та глибокі національні традиції, підкреслює дослідниця, сприяють й підготовці фахівців-хореографів, що близьку опановують і близьку за пластикою латиноамериканську програму, і європейські танці.

Оригінальним видається специфічний дослідницький колаж А. Бондаренко, спрямований на висвітлення образу Києва в українській фортепіанній музиці 80-х років ХХ століття, що базується на аналізі творчості програмних циклів Б. Фільц, І. Соневицького та Г. Саська. Зосередившись на визначені типів програмності («узагальнений» та «картинний»), авторка характеризує драматургію творів («Київський триптих» – Б. Фільц, «Триптих» – І. Соневицького та «Відгомін століття» Г. Саська), в основі яких лежить сюїтний принцип. Базуючись на трьох образних лініях («епіко-драматична», «сакрально-християнська», «народно- побутова»), притаманним аналізованим художнім зразкам, авторка відзначає особливу увагу композиторів до втілення сакрально-християнської образності цих творів та акцентує увагу на спільніх інтонаційних символах, покладених в основу розкриття образу давнього Києва.

Синтез мистецтв у творчості кіно майстрів (С. Дружинін) останньої третини ХХ століття, на прикладі музично-виконавських складових вокальних композицій фільму «Сватання гусара» за мотивами водевілю М. Некрасова «Петербургський лихвар» став предметом дослідницького інтересу О. Єрошенко, яка на підставі проведеного дослідження доводить думку про те, що основним драматургічним завданням вокальних номерів цього фільму є виразне та переконливе розкриття художнього образу героїв, що визначає першорядну роль вокальних композицій у сюжетно-образній його концепції.

У контексті музикознавчої проблематики заслуговує на увагу й розвідка Г. Джулай, в основі якої лежить виявлення специфіки трактування класичного образу західноєвропейської музики – Орфея у французькій сольній кантаті XVII – першої половини XVIII ст., представлений у композиторській творчості М. А. Шарпантьє, Л.-Н. Клерамбо, Ф. Курбуза та Ж.-Ф. Рамо.

Регіональна культурно-мистецька проблематика також залишається предметом особливого зацікавлення і в цьому випуску. Зокрема М. Пазинюк досліджує особливості зображення традиційного музичного інструментарію на окремих іконописних зразках Волинського малярського осередку, творчість народних майстрів якого відносно недавно стала предметом поглибленаого наукового студіювання через відсутність інформації про цей ікономалярський центр.

І. Ситник виявляє творчий доробок видатної української мисткині Т. Яблонської, наявний у фондах Дирекції художніх виставок Міністерства культури та інформаційної політики України. Використовуючи низку спеціальних методів наукового пошуку, авторка з’ясовує хронологію їх переміщення у музейні колекції країни, з’ясовує наявні невідповідності в інформації інвентарних карток музеїв щодо атрибуції окремих полотен і, таким чином, відновлює назви й датування творів Т. Яблонської з Національного художнього музею України в Києві та Харківського художнього музею.

У. Молчко розкриває нову грань організаційно-культурної діяльності західноукраїнського композитора Н. Нижанківського крізь призму його фото робіт, опублікованих на сторінках часописів «Світло й тінь», «Назустріч», аналізує його виставкову діяльність в Українському фотографічному товаристві, наводить його роздуми про розвиток фото справи початку ХХ ст. і, таким чином, розширює уяву про потенціал його публістики.

Намагається ввести до наукового обігу нову інформацію про відомого вітчизняного диригента, художнього керівника хорової капели «ДУМКА» (1969-1983 рр.) та громадського діяча Михайла Кречка О. Кравчук, предметом наукового зацікавлення якої є виявлення світоглядного українського центризму життєтворчості митця.

Семантико-стилістичний аналіз мелодики Літургії для мішаного хору Es-dur М. Вербицького у редакції М. Гобдича здійснений волинським композитором В. Мойсюком крізь призму національної пісенної та загальноєвропейської музично-риторичної традиції. В зазначеній композиції, на думку дослідника, «семантико-стилістичні риси її мелодики свідчать про синтез пануючої у творі

національної церковно-співочої традиції, що має витоки у народній пісенності з традицією загальноєвропейської музичної риторики», а «українські пісенність-кантовість і галицька елегійність свідчать про ментальне кордоцентрично-софійне, камерно-ліричне й, водночас, інтимно-експресивне осмислення жанру у дусі національної ранньоромантичної музики».

Викличе інтерес й матеріал С. Виткалоя, предметом уваги якого є аналіз потенціалу вітчизняних музикантів, що здійснюють власну гастрольну діяльність напередодні та в часи війни в західно-польському етнорегіоні. На цей раз його дослідницький інтерес концентрується на розгляді виступів вокальної групи «Піккардійська терція» (Львів) та скрипала-віртуоза С. Кондратіва (Київ), форма презентації творчості якого є достатньо специфічною для сучасного слухача та й глядача, оскільки в переважній більшості виносиється у соціальні мережі.

У тематичному блоці матеріалів, спрямованих на висвітлення актуальних проблем сучасності, згадаємо статтю групи авторів (Т. Каблова, Н. Каданцева, В. Тетеря), які спрямовують свій дослідницький інтерес на систематизацію естрадно-пісенної творчості на тему кохання з урахуванням її специфіки та типології, розкриваючи широке культурне тло, на підставі якого формується сьогодні цей жанр масової культури. Автори наголошують, що естрадно-пісenna творчість на тему кохання за своїм символічним змістом тяжіє до створення концептуального комунікаційного простору, який в умовах певного культурно-історичного періоду втілює закодовану інформацію щодо цінностей та поглядів соціуму на стосунки людей.

У «Теоретичному» блоці «мистецтвознавчого» випуску акцентуємо увагу на розвідці О. Фрайт, в основі якої – «узагальнення внеску українських музикознавців до процесу формування компаративних студій у царині мистецтвознавства, висвітлено основні досягнення (фундаментальні ідеї і положення та часткові напрацювання) й запропоновано запровадження філософсько-герменевтичної категорії «емінентного тексту» Г.-Г. Гадамера як термінологічної одиниці ідіому музично-культуральної компаративістики».

Культурологічний напрям цього збірника представлений низкою статей українських дослідників, в основі яких лежить розробка теоретичних проблем культури, зокрема актуальних напрямів теогонії в міфології давньої людності (Є. Причепій), виявленню класифікаційних ознак різновидів магічного трансгуманізму у синхронно-діахронному вимірі культури, на підставі чого розроблено специфічну типологію й періодизацію магічного трансгуманізму та з'ясовано його відповідні дефініції (Л. Гоц). Узагалі міфологічна складова культури (А. Гоцалюк) стала чи на найбільш актуальну науковою проблематикою у цьому випуску.

У контексті сучасної міжкультурної взаємодії країн викличе інтерес й наукова розвідка М. Чікарькової, спрямована на з'ясування сутності феномену культурного шоку як одного з елементів діалогу культур. Виявляючи причини його появи та форми поширення, як важливого чинника засвоєння нормативно-ціннісного аспекту власного культурного простору, авторка аналізує можливу реакцію особистості на «зустріч» із чужою культурою, розглядає адаптаційні варіанти цього стану в суспільстві.

Серед запропонованих матеріалів є й певна кількість тих, автори яких торкаються актуальних проблем, що постають перед науковою спільнотою, зокрема розробці теоретико-методологічних підходів у дослідженні креативних індустрій, що стали важливим сегментом майбутньої активності не лише конкретного індивіда, але й соціальних груп та великих громадських спільнот як важливого інструменту модернізації культурного середовища (Х. Плецен), трансформаційних змін існуючих організаційно-методичних структур у галузі культури (С. Виткалов, В. Виткалов). І нині цей напрям державної культурної політики, сподіваємося, принесе чимало оригінальних результатів, спрямованих на активізацію українського суспільства.

Акцентую увагу й ще на декількох помітних наукових розвідках, предметом дослідження авторів яких є історичний сегмент. Йдеться про застосування міждисциплінарного підходу у культурології в контексті із системним методом у якості провідної методології дослідження «нової історичної науки» школи Анналів, у якій історія виступає ядром сучасної гуманітаристики (Б. Носенюк) та ролі античної філософсько-естетичної думки в подальшому осмисленні феномену *активності* мистецтва; уточнюються критерії цього процесу та виявляється підходи до з'ясування проблеми його історико-теоретичного аналізу (М. Бровко).

Оригінальним є й погляд на місто та міське середовище, як взаємопов'язані та складно організовані й скоординовані онтологічні сутності, в яких не лише відбувається самореалізація людини, але і воно є таким онтологічним середовищем, у межах якого сутнісні риси людини «зазнають певних аберрацій під впливом потреби адаптуватися до постійно змінних умов життя» (А. Литвиненко).

Соціокультурні передумови формування медіа-мистецтва як складового феномену сучасної медіа культури та його виражальні можливості в структурі появи культурних текстів нової якості, ідентифікаційними ознаками яких є гіbridність, процесуальність, висока інформаційна ємність та

потужний імерсійний вплив як і інтерактивність становить предмет інтересу В. Головей та О. Лоайд-Майєр. Ця проблема розглядається дослідницями в контексті сучасного військового стану на прикладі вітчизняного NFT-мистецтва. Додамо до цього ряду актуальних досліджень й розвідку А. Тормахової, в основі якої розгляд мистецьких практик, що виникають у сучасному українському культурному просторі, специфіка організація якого полягає в тому, що нині відбувається певна реактуалізація художніх творів, створених у довоєнний період, однак нині вони набувають іншогозвучання. Наголошується на їх мобілізаційній складовій. Відтак, ці «мистецькі практики» є не лише сублімацією для багатьох українців, а й ефективним засобом комунікації, що дозволяє донести власні страждання та біль, віру та сподівання до представників інших країн. Навіть офлайн-заходи неодмінно висвітлюються через мережу Інтернет, роблячи таким чином їх надбанням світового культурного простору».

Загальним висновком стосовно тематичного наповнення цього видання може бути те, що науковий пошук авторів продовжується у фактично традиційних його напрямах; збережені й стали методики наукового пошуку, а відтак – і його результати.

І хоча за незначною кількістю статей, які складають цей випуск, не можна відстежити загальний зміст дослідницького пошуку сучасних науково-педагогічних працівників, все ж наявні тенденції помітні і вони спрямовуються на виявлення особливостей національно-культурного розвитку українського соціуму у різні історичні періоди, збагачують та розширяють потенціал вітчизняної культури, засвідчують його широкі контакти з світовою науковою спільнотою.

Представлені дослідницькі матеріали підтверджують високий рівень їх виконання; вони є, як правило, фрагментами дисертаційних чи монографічних досліджень, мають усі необхідні і якісно підготовлені складові.

UDC 477.2.245

RESEARCH ACTIVITY IN WAR-TIME CONDITIONS

Vytkalov Volodymyr – Ph.D., Prof., Head of the Department of Event Industries, Cultural Studies and Museum Studies of Rivne State University for the Humanities

The thematic content of the next scientific collection "Ukrainian culture: past, present, ways of development" (Issue 40 and Issue 41), prepared in wartime, is considered. Emphasis is placed on each of its directions and the most characteristic features of the study of its individual authors are highlighted.

Key words: research activity, art history, culturology, martial law, cultural and artistic practice.

Надійшла до редакції 25.05.2022 р.

ЗМІСТ

ВИТКАЛОВ В.Г.	НАУКОВО-ДОСЛІДНА ДІЯЛЬНІСТЬ В УМОВАХ ВОЄННОГО ЧАСУ (ЗАМІСТЬ ПЕРЕДМОВИ).....	3
----------------------	--	---

Розділ I. ІСТОРИКО-МИСТЕЦЬКА СПАДЩИНА УКРАЇНИ

В КОНТЕКСТІ СВІТОВОГО КУЛЬТУРНОГО ПРОСТОРУ

ПАВЛЮК Т. С.	БАЛЬНА ХОРЕОГРАФІЯ У КРАЇНАХ ПІВДЕННОЇ АМЕРИКИ КІНЦЯ XVII - ПОЧАТКУ XXI СТОЛІТтя	7
ФІЛАТОВА Т. В.	АНДСЬКИЙ ЧАРАНГО ЯК ФЕНОМЕН ПІВДЕННОАМЕРИКАНСЬКОЇ МУЗИЧНОЇ КУЛЬТУРИ	15
ДЖУЛАЙ Г. А.	МЕТАМОРФОЗИ ОБРАЗУ ОРФЕЯ У ФРАНЦУЗЬКІЙ СОЛЬНІЙ КАНТАТИ XVII–XVIII СТОЛІТЬ.....	25
БОНДАРЕНКО А.	ОБРАЗ ДАВНЬОГО КИЄВА В УКРАЇНСЬКІЙ ФОРТЕПІАННІЙ МУЗИЦІ 1980-х РОКІВ (НА ПРИКЛАДІ ПРОГРАМНИХ ЦИКЛІВ Б. ФІЛЬЦ, І. СОНЕВИЦЬКОГО, Г. САСЬКА).....	31
МОЙСЮК В.	СЕМАНТИКО-СТИЛІСТИЧНІ РИСИ МЕЛОДИКИ У ЛІТУРГІЇ ДЛЯ МІШАНОГО ХОРУ МИХАЙЛА ВЕРБИЦЬКОГО	37
БІЛІНСЬКА О. А.	МУЗИЧНА КРИТИКА ОСИПА ЗАЛЕСЬКОГО НА СТОРІНКАХ ЧАСОПИСУ «СВОБОДА» (1960-1970 pp.)	42
ВИТКАЛОВ С. В.	СУЧАСНА КОНЦЕРТНА ПРАКТИКА ЯК ЕЛЕМЕНТ СУСПІЛЬНИХ ЗМІН	47
ЧЖУЛІН.	«IM WUNDERSCHÖNEN MONAT MAI» Р. ШУМАНА В ІНТЕРПРЕТАЦІЇ ЛЕЙ СЮЙ, Х. ШЕФЕР ТА Б. БОННЕЙ	52
МОЛЧКО У. Б.	ВІТЛОПИС КОМПОЗИТОРА НЕСТОРА НИЖАНКІВСЬКОГО	60
ПАЗИНЮК М. В.	ЗОБРАЖЕННЯ МУЗИЧНИХ ІНСТРУМЕНТІВ ТА МУЗИК ВОЛИНСЬКИМИ ІКОНОПИСЦЯМИ	66
СИТНИК І. В.	ТВОРИ ТЕТЕЯНИ ЯБЛОНСЬКОЇ В КОЛЕКЦІЇ ДИРЕКЦІЇ ХУДОЖНІХ ВИСТАВОК УКРАЇНИ	72

Розділ II. ТЕОРЕТИКО-МИСТЕЦЬКІ АСПЕКТИ УКРАЇНСЬКОЇ КУЛЬТУРИ

ФРАЙТ О. В.	ФІЛОСОФСЬКА КАТЕГОРІЯ ЕМІНЕНТНОСТІ: ПРОЄКЦІЯ НА МУЗИЧНО-ЛІТЕРАТУРНЕ КОРЕСПОНДУВАННЯ	79
ГАМАЛІЯ К. М.	ТАНЕЦЬ ПІД МУЗИКУ ЧАСУ : ТРАНСКРИПЦІЯ МИСТЕЦТВА ТА НАУКИ В ХОРОВОДІ АНТИЧНИХ МУЗ	85
СРОШЕНКО О. В.	ВОКАЛЬНІ КОМПОЗИЦІЇ У ФІЛЬМІ «СВАТАННЯ ГУСАРА» (ЗА МОТИВАМИ ВОДЕВІЛЮ М. НЕКРАСОВА «ПЕТЕРБУРЗЬКИЙ ЛИХВАР») : ДРАМАТУРГІЧНИЙ АСПЕКТ	92
КАБЛОВА Т., КАДАНЦЕВА Н., ТЕТЕРЯ В.	ТЕМА КОХАННЯ У ПІСЕННІЙ	

КУЛЬТУРІ: СПЕЦИФІКА ТА ТИПОЛОГІЯ	199
ЛЮ СЯОСІ. ОСОБЛИВОСТІ ПРОГРАМНИХ ЗАГОЛОВКІВ КИТАЙСЬКИХ ДУЕТІВ	
ДЛЯ ФОРТЕПІАНО ТА ТРАДИЦІЙНИХ ІНСТРУМЕНТІВ	104
ЧЖАО ЮЕ. ВАРИАЦІЙНА ФОРМА У КИТАЙСЬКІЙ ФОРТИПАННІЙ МУЗИЦІ	110
КАПЛУН Т. МУЗИЧНО-АРХАЇЧНІ ФОРМИ ВТІЛЕННЯ СХІДНОСЛАВ'ЯНСЬКИХ ЖІНОЧИХ БОЖЕСТВ В ОБРЯДОВІЙ ФОЛЬКЛОРНО-ПІСЕННІЙ ТРАДИЦІЇ	115

Розділ III. РЕЦЕНЗІЇ, ОГЛЯДИ, ПОВІДОМЛЕННЯ

УЖИНСЬКИЙ М. ДО ПИТАННЯ СТАНОВЛЕННЯ ПРОФЕСІЇ «ЗВУКОРЕЖИСЕР» В УКРАЇНІ	120
--	-----

CONTENTS

VYTKALOV V. RESEARCH ACTIVITY IN WAR-TIME CONDITIONS	3
--	---

Part I. HISTORICAL AND ARTISTIC HERITAGE OF UKRAINE

IN THE CONTEXT OF THE WORLD CULTURE

PAVLIUK T. THE DEVELOPMENT OF BALLROOM CHOREOGRAPHY IN THE COUNTRIES OF SOUTH AMERICA, THE END OF THE 17 TH – THE BEGINNING OF THE 21 ST CENTURY	7
FILATOVA T. ANDISH CHARANGO AS A PHENOMENON OF SOUTH AMERICAN MUSIC CULTURE	15
DZHULAYA A. METAMORPHOS OF THE IMAGE OF ORPHEUS IN THE FRENCH SALT CANTATE OF THE XVII – XVIII CENTURIES	25
BONDARENKO A. THE IMAGE OF ANCIENT KYIV IN UKRAINIAN PIANO MUSIC OF THE 1980S (ON THE EXAMPLE OF THE PROGRAM CYCLES OF B. FILTS, I. SONEVYTSKYI, H. SASKO) ...	31
MOISIUK V. THE SEMANTIC AND STYLISTIC MELODIC FEATURES IN THE LITURGY FOR MIXED CHOIR BY MYKHAILO VERBYTSKYI	37
BILINSKA O. SYP ZALESKY'S MUSICAL CRITICISM ON THE PAGES OF «SVOBODA» MAGAZINE (1960-1970).....	42
VITKALOV S. MODERN CONCERT PRACTICE AS AN ELEMENT OF SOCIAL CHANGES	47
ZHU LING. THE INTERPRETATION OF SCHUMANN'S «IM WUNDERSCHÖNEN MONAT MAI» BY LEI XU, C. SCHÄFER AND B. BONNEY	52
MOLCHKO U. THE LIGHT PAINTING OF THE COMPOSER NESTOR NYZHANKIVSKYI	60
PAZYNIUK M. THE REPRESENTATION OF MUSICAL INSTRUMENTS AND MUSICIANS IN VOLYN ICON	66
SYTNYK I. ARTWORKS BY TETIANA YABLONSKA IN THE COLLECTION OF THE DIRECTORATE OF ART EXHIBITIONS OF UKRAINE	72

Part II. THEORETICAL AND ARTISTIC ASPECTS OF THE UKRAINIAN CULTURE

FRAIT O. PHILOSOPHICAL CATEGORY OF EMINENCE: PROJECTION ON MUSICAL AND LITERARY CORRESPONDENCE	79
GAMALIA K. DANCE TO THE MUSIC OF THE TIME : TRANSCRIPTION OF ART AND SCIENCE IN THE ROUND OF THE ANTIQUE MUSES	85
YEROSHENKO O. VOCAL COMPOSITIONS IN THE FILM «THE HUSSAR'S WOOING» (BASED ON M. NEKRASOV'S VAUDEVILLE «PETERSBURG MONEYLENDER») : DRAMATURGICAL ASPECT	92
KABLOVA T., KADANTSEVA N., TETERIA V. THE TOPIC OF LOVE IN SONG CULTURE: SPECIFICS AND TYPOLOGY	99

LIU XIAOXI. FEATURES OF PROGRAM TITLES OF CHINESE DUETES FOR PIANO AND TRADITIONAL INSTRUMENTS	104
ZHAO YUE. VARIATIONAL FORM IN THE PIANO WORKS OF CHINESE COMPOSERS	110
KAPLUN T. MUSICALLY AND ARCHAIC FORMS OF THE EMBODIMENT OF EASTERN SLAVIC FEMALE DEITIES IN THE RITUAL FOLKLORE AND SONG TRADITION	115

Part III. SUMMARIES, REVIEWS, REPORTS

UZHYN SKYI M. ON THE FORMATION OF THE CREATIVE PROFESSION OF SOUND ENGINEER IN UKRAINE	120
--	-----

ISSN 2411-1546

9 772411 154009

Наукове видання
Scientific edition

Українська культура : минуле, сучасне, шляхи розвитку
Науковий збірник

Ukrainian culture : past, modern and ways of development
Scientific journals

Напрям : Мистецтвознавство
Branch : Art Criticism

Випуск 40
Issue 40

Редактор:
В. Г. Виткалов
Editor:
V. G. Vytkalov

Упорядкування, комп'ютерна верстка:
С. В. Виткалов, Л. М. Федорук
Computer make-up:
S. Vytkalov. L. Fedoruk

Електронні версії наукових збірників та вимоги до публікацій
знаходяться на сайті – *kulturologiya.rv.ua*

M/m.: 096-541-71-35 – головний редактор та 067-803-23-97 – відповідальний секретар
Електронна адреса: sergiy_vsv@ukr.net
Формат 60x84 1/8. Папір офсетний. Гарнітура Times New Roman.
Зам. № 243/1. Ум. друк. арк. 24,48. Наклад 100.

Видавничі роботи:

ФОП Брегін А.Р свідоцтво про державну реєстрацію ААБ № 750918 від 20.11.2012 р.
33009, м. Рівне, вул. Біла, 53, Г2.

Адреса редакції: 33000, Україна, м. Рівне, вул. С. Бандери, 12,
Рівненський державний гуманітарний університет
Кафедра івент-індустрії, культурології та музеєзнавства